

NEDJELJNA ČITANJA

Jr 31,31-34; Ps 51,3-4.12-15; Heb 5,7-9; Iv 12,20-33

Da smrt nije kraj već početak, Isus objašnjava u današnjem evanđelju putem prispodobe o zrnju pšenice koje umire da bi donijelo rod. Ako zrno ostane na suhoj podlozi, nema koristi od njega, ali ako padne u zemlju te pod utjecajem vlage počinje trunuti, tada iz tog zrna niče stabljika koja na sebi sadrži mnoštvo novog zrnja. Ako se bolje promotri ovaj agronomski primjer, onda zrno koje je umrlo nije prestalo postojati već živi jednim novim, snažnijim, upečatljivijim životom. Tu se krije poruka koju nam Isus želi reći, a ta je da smrt nije prestanak postojanja, već se njome postiže novi stupanj bivstvovanja gdje pravi život tek počinje. Smrt nije kraj već ostvarenje smisla života. Umrijevši i uskrsnuvši od mrtvih, Isus otvara vrata neba svakom čovjeku i time ostvaruje riječi da će svojim uzdignućem sa zemlje sve privući k sebi. Isusova smrt govori o tome tko je Isus, tj. tko je Bog. Tu se on otkriva kao bezgranična ljubav za koju ne postoji nikakva zapreka da svakoga privuče k sebi, da svi narodi svijeta shvate kako postoji samo jedan jedini Bog koji je sve i svakoga stvorio i otkupio, koji je umro da nam smrt ne bi štetila već koristila, koji je bio proklet da bismo mi bili spašeni i blagoslovljeni. Govor o kraju života za kršćanina ne bi trebao biti muka i tjeskoba, žalost i beznade, već govor o životu koji se tek time ostvaruje. Smrt nije kraj, već početak onoga života koji nikad neće prestati, a koji uključuje promatranje Boga onakvim kakav jest. To je radosna vijest koju nam je Isus navijestio o Bogu koji je ljubav. Ugledajmo se u primjere svetih, slabih i grešnih ljudi koji su svakodnevno činili sve da svoj život oblikuju po evanđelju i tako sami postanu putokaz drugih prema Bogu. A takvo nešto može učiniti samo onaj koji vjeruje da će nagradu za svoja djela dobiti u onostranosti. Smrt je sazrijevanje za vječnost, jer jednom započeta Božja povijest s nama po smrti se ne prekida. Zato su se mnogi sveci radovali smrti, ne zato što su mrzili život, već zato što su voljeli Boga, a koga se voli s njim se želi biti. Budimo nošeni tom nadom u vječnost, jer ako nas je Bog stvorio na svoju sliku, to znači da nas je stvorio besmrtni, tj. ništa, pa ni tjelesna smrt ne prekida naš život. Budimo putokaz drugima prema Bogu da jednom i sami budemo uzdignuti s ovoga svijeta pred lice Božje.